

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/21-01/18
URBROJ: 354-01/21-6
Zagreb, 5. veljače 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Karmele Dešković i Alice Brandt, članica, povodom žalbe žalitelja Mrežne tehnologije Verso d.o.o., Zagreb, OIB: 85760419184, zastupanog po opunomoćeniku Igoru Meznariću, odvjetniku u Zagrebu, na sadržaj dokumentacije o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: informacijski sustav za nadzor, koordiniranje i upravljanje, broj objave: 2020/S 0F2-0046040, naručitelja Grad Zagreb, Zagreb, OIB: 61817894937, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14 i 98/19) te članaka 398. i 425. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16; dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi

R J E Š E N J E

1. Žalba žalitelja Mrežne tehnologije Verso d.o.o., Zagreb, odbija se kao neosnovana.
2. Zahtjev žalitelja Mrežne tehnologije Verso d.o.o., Zagreb, za naknadom troškova žalbenog postupka, odbija se.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Zagreb, Zagreb, objavio je 28. prosinca 2020. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: informacijski sustav za nadzor, koordiniranje i upravljanje, broj objave: 2020/S 0F2-0046040. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s relativnim ponderima – iskustvo tehničkog stručnjaka 10 bodova i cijena 90 bodova.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi urednu žalbu je dana 7. siječnja 2021. godine, uz istodobnu dostavu primjerka žalbe naručitelju, Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio žalitelj Mrežne tehnologije Verso d.o.o., Zagreb.

Žalitelj u žalbi u bitnome osporava sadržaj dokumentacije o nabavi, žalbenim zahtjevom predlaže poništenje poziva na dostavu ponude, s pripadajućom dokumentacijom o nabavi i traži naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 48.750,00 kuna, specificirano na naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna, odvjetnički trošak za sastav žalbe u iznosu od 35.000,00 kuna i iznos PDV-a 8.750,00 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome osporava žalbene navode žalitelja i predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izveden je dokaz pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj u žalbi osporava točku 4.2.2. dokumentacije o nabavi, kojom je naručitelj definirao da gospodarski subjekt mora za izvršenje predmeta nabave raspolagati s određenim minimalnim brojem stručnjaka i angažirati ih za cijelo vrijeme trajanja ugovora. Žalitelj navodi da je navedenom odredbom propisan uvjet prema kojem angažirani tehnički stručnjaci moraju posjedovati točno određene, taksativno i usko definirane certifikate, što je protivno odredbama članka 205. do 210. ZJN 2016 te je usmjereno isključivo k pogodovanju jednom gospodarskom subjektu, konkretno društvu Diverto d.o.o., Zagreb, koje društvo jedino (ne samo u Hrvatskoj, već i u svijetu) posjeduje traženu kombinaciju certifikata. Na opisan je način, navodi žalitelj, naručitelj zatvorio predmetni postupak javne nabave, omogućivši samo i isključivo navedenom gospodarskom subjektu sudjelovanje u navedenom postupku. Iako je naručitelj pored svakog usko definiranog certifikata naveo da bi i jednakovrijedan certifikat zadovoljio, žalitelj navodi da ovako definirane tehničke specifikacije ne omogućuju svim gospodarskim subjektima jednak pristup postupku javne nabave te da stvaraju neopravdane prepreke za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju, jer podrazumijevaju neopravdan angažman u vidu usporedbe i pribavljanja odgovarajućih isprava od strane drugih gospodarskih subjekata i potencijalnih sudionika nadmetanja, što je protivno odredbi članka 206. stavka 2. ZJN 2016. Žalitelj navodi da ne postoji opravdan objektivan razlog zašto naručitelj predmetne tehničke specifikacije nije definirao na neutralan način, pozivajući se na konkretna znanja koja angažirani tehnički stručnjak mora posjedovati, bez uvjetovanja posjedovanja točno određenog certifikata kojim se određeno stručno znanje dokazuje. U konkretnom slučaju, prema žalitelju, nije ispunjen uvjet iz članka 210. stavka 2. ZJN 2016, budući da se predmet nabave, odnosno potrebna stručna znanja koja angažirani stručnjak mora posjedovati, mogu dovoljno precizno i razumljivo opisati, a posjedovanje potrebnih stručnih znanja moguće je dokazati i drugim certifikatima koje izdaju druga stručna tijela i organizacije, različita od tijela koje je izdalo certifikate naznačene u točki 4.2.2. dokumentacije o nabavi. U prilog gore iznesenim tvrdnjama žalitelj ukazuje na druge javno objavljene postupke javne nabave - Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatska pošta d.d., HŽ Infrastruktura d.o.o., Hrvatske autoceste d.o.o., u kojima je redom kao najbolji ponuditelj, a u većini slučajeva i kao jedini ponuditelj, odabrano društvo Diverto d.o.o.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je sukladno odredbama ZJN 2016 odredio uvjete tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta, i to obrazovne i stručne kvalifikacije dobavljača i/ili osoba njegova voditeljskog kadra, a posebice osobe ili osoba odgovornih za poslove postavljanja i instalacije robe. Naručitelj je definirao obrazovne i stručne kvalifikacije dobavljača u vidu industrijskih općeprihvaćenih i neovisnih stručnih certifikata. Traženi certifikati su usko vezani za predmet nabave, koje izdaju neovisne međunarodne organizacije posvećene stručnom usavršavanju, provjeri teorijskog i praktičnog znanja te certificiranju tehničkog osoblja i nisu ni na koji način vezane za proizvođača robe. Naručitelj smatra netočnom žaliteljevu tvrdnju da je uvjetovao točno određene taksativno i usko definirane certifikate, jer da žalitelj propušta napomenuti kako je uz svaki certifikat navedeno „ili jednakovrijedan“ te je radi izbjegavanja svake dvojbe naveo još i jasnu uputu kako dokazati jednakovrijednost. Naručitelj se apsolutno slaže da postoji više međunarodnih organizacija koje izdaju međusobno usporedive stručne certifikate, te je dozvolio jednakovrijedne certifikate. Navodi da je odredio uvjete tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta prema potrebama predmetnog projektnog zadatka, a ne prema bilo kojem gospodarskom subjektu. Navodi da je Tehničku specifikaciju i uvjete tehničke i stručne sposobnosti raspisao temeljem svojih potreba i općih zahtjeva uobičajenih za ovaj predmet nabave, a koji sadrži robu i usluge za „sigurnosno operativni centar informacijske sigurnosti (SOC)“. Navodi da je temeljem ZJN 2016 odredio minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta za izvršenje predmeta nabave, i to minimalno 8 tehničkih stručnjaka čije se kvalifikacije dokazuju stručnim certifikatima. Od toga su 10 stručnih certifikata navedeni kao minimalni uvjet,

dok su 5 stručnih certifikata navedeni kao prateći certifikati i nije zahtijevano da gospodarski subjekti dokažu posjedovanje svih 5 pratećih certifikata nego barem jedan od navedenih 5 po izboru.

Žalitelj u očitovanju na naručiteljev odgovor na žalbu u bitnome navodi da nije sporna činjenica da se traže određeni certifikati, nego činjenica da se za svako radno mjesto specificiraju točno određene kombinacije dva specifična certifikata. Navodi da je predložio ukidanje kombinacija te da se dozvoli da jedan stručnjak može biti nositelj najviše 3 certifikata. Kao dokaz dostavlja ispis pitanja postavljenog kroz EOJN 5. siječnja 2021. godine.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da su točkom 4. dokumentacije o nabavi propisani kriteriji za odabir gospodarskog subjekta, a točkom 4.2. propisani su Uvjeti tehničke i stručne sposobnosti i njihove minimalne razine. Podtočkom 4.2.2. dokumentacije o nabavi – Podaci o angažiranim tehničkim stručnjacima ili tehničkim tijelima, određeno je da gospodarski subjekt mora za izvršenje predmeta nabave raspolagati s minimalno 8 tehničkih stručnjaka i angažirati ih za cijelo vrijeme trajanja ugovora, od kojih će jedan stručnjak biti u ulozi upravitelja SOC sustava, tri stručnjaka će biti u ulozi analitičara incidenata, tri stručnjaka imat će ulogu stručnjaka-specijalista te jedan stručnjak bit će stručnjak za ISMS. Nadalje, utvrđeno je da je naručitelj propisao da navedeni stručnjaci moraju posjedovati važeće certifikate pa je tako određeno da tehnički stručnjak 1- upravitelj SOC sustava mora imati certifikat „(ISC)2 Information Systems Security Management Professional ili jednakovrijedan“, tehnički stručnjak 2 - analitičar incidenata mora imati certifikat „GIAC Security Essentials ili jednakovrijedan, i jedan prateći certifikat s Popisa A“, tehnički stručnjak 3 – analitičar incidenata mora imati certifikat „GIAC Certified Detection Analyst ili jednakovrijedan, i GIAC Certified Forensic Examiner ili jednakovrijedan“, tehnički stručnjak 4 – analitičar incidenata mora imati certifikat „GIAC Exploit Researcher and Advanced Penetration Tester ili jednakovrijedan, i jedan prateći certifikat s Popisa A“, tehnički stručnjak 5 – stručnjak – specijalist mora imati certifikat „GIAC Mobile Device Security Analyst ili jednakovrijedan, i jedan prateći certifikat s Popisa A“, tehnički stručnjak 6 – stručnjak – specijalist mora imati certifikat „GIAC Response and Industrial Defense ili jednakovrijedan, i GIAC Reverse Engineering Malware ili jednakovrijedan“, tehnički stručnjak 7 – stručnjak – specijalist mora imati certifikat „Offensive Security Web Expert ili jednakovrijedan, i jedan prateći certifikat s Popisa A“ i tehnički stručnjak 8 – stručnjak za ISMS mora imati certifikat „ISACA Certified Information Security Manager ili jednakovrijedan, i jedan prateći certifikat s Popisa A“.

Uvidom u Popis A – Popis pratećih certifikata, utvrđeno je da su nazivi pratećih certifikata: 1. GIAC Penetration Tester ili jednakovrijedan, 2. GIAC Exploit Researcher and Advanced Penetration Tester ili jednakovrijedan, 3. Offensive Security Web Expert ili jednakovrijedan, 4. Offensive Security Certified Professional ili jednakovrijedan i 5. Offensive Security Certified Expert ili jednakovrijedan.

Nadalje, istom je točkom propisano da jedna osoba ne može obavljati više od jedne navedene funkcije, kao i da ponuditelj može u izvršenju ugovora angažirati i veći broj stručnjaka uz ograničenje da svakako mora angažirati minimum stručnjaka tražen dokumentacijom o nabavi. U obrazloženju podtočke 4.2.2. dokumentacije o nabavi naručitelj je naveo: „kao dokaz sposobnosti posjedovanje traženih važećih stručnih certifikata ili certifikata koji su jednakovrijedni traženima uz dokaz jednakovrijednosti certifikata, npr. potvrda izdavatelja traženog certifikata ili neovisnog ovlaštenog stručnog tijela da je dostavljeni certifikat jednakovrijedan traženom.

Točkom 2.1. dokumentacije o nabavi – Opis predmeta nabave, propisano je da je predmet nabave informacijski sustav za nadzor, koordiniranje i upravljanje. Naručitelj ovim predmetom nabave uspostavlja sigurnosno operativni centar informacijske sigurnosti (nadalje: SOC) kao centralizirani sustav nadzora, otkrivanja i upravljanja sigurnosnim incidentima kroz eksternaliziranu uslugu uspostave i kontinuiranog proaktivnog nadzora sigurnosnih događaja na informacijskom sustavu. Cilj naručitelja je razviti sposobnosti pravovremenog uočavanja i rješavanja sigurnosnih događaja/incidenata na informacijskom sustavu te na taj način umanjiti potencijalno štetne utjecaje na poslovanje. SOC uslugom koja je predmet nabave potrebno je obuhvatiti informacijske sustave koji se nalaze u domeni računalne mreže Zagrebačkog holdinga.

Točkom 2.5. dokumentacije o nabavi naručitelj je propisao Kriterije za ocjenu jednakovrijednosti predmeta nabave te je naveo, ukoliko u troškovniku ili tehničkim specifikacijama postoji dodatak „ili jednakovrijedan“ i ako gospodarski subjekt nudi jednakovrijedan proizvod mora na za to predviđenim mjestima troškovnika ili tehničke specifikacije, prema odgovarajućim stavkama, navesti podatke o proizvođaču i tipu odgovarajućeg proizvoda koji nudi te ako se to traži, i ostale podatke koji se odnose na taj proizvod. Ovisno o proizvodu, kao dokaz jednakovrijednosti, gospodarski subjekt mora dostaviti dokazno sredstvo o sukladnosti ponuđenog proizvoda sa zahtjevima ili kriterijima utvrđenima u troškovniku ili tehničkim specifikacijama (izvješće o testiranju od tijela za ocjenu sukladnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo, odnosno, tehničku dokumentaciju proizvođača), odnosno ponuditelj je dužan u ponudi na zadovoljavajući način središnjem tijelu za nabavu dokazati bilo kojim prikladnim sredstvom što uključuje i sredstva dokazivanja iz članka 213. Zakona o javnoj nabavi, da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve definirane tehničkim specifikacijama. Naručitelj ne smije odbiti ponudu zbog toga što ponuđeni radovi, roba ili usluge nisu u skladu s tehničkim specifikacijama na koje je uputio, ako ponuditelj u ponudi na zadovoljavajući način javnom naručitelju dokaže, bilo kojim prikladnim sredstvom što uključuje i sredstva dokazivanja iz članka 213. Zakona o javnoj nabavi, da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve definirane tehničkim specifikacijama. Ukoliko su u dokumentaciji o nabavi navedena tehnička pravila koja opisuju predmet nabave pomoću hrvatskih odnosno europskih odnosno međunarodnih normi, ponuditelj treba ponuditi predmet nabave u skladu s normama iz dokumentacije o nabavi ili jednakovrijednim normama (jednakovrijednim rješenjima). Za svaku normu navedenu pod dotičnom normizacijskom sustavu dozvoljeno je nuditi jednakovrijednu normu (jednakovrijedno rješenje), tehničko odobrenje odnosno uputu iz odgovarajuće hrvatske, europske ili međunarodne nomenklature. Javni naručitelj koji zahtijeva određenu oznaku će prihvatiti svaku oznaku koja potvrđuje da radovi, roba ili usluge zadovoljavaju zahtjeve za jednakovrijednu oznaku. Ako gospodarski subjekt iz dokazivih razloga koji nisu uzrokovani njegovim postupanjem nije mogao pribaviti oznaku koju je javni naručitelj naveo ili jednakovrijednu oznaku u okviru određenih rokova, javni naručitelj će prihvatiti druge prikladne načine dokazivanja, kao što je tehnička dokumentacija proizvođača, pod uvjetom da gospodarski subjekt dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi ispunjavaju zahtjeve za određenu oznaku ili određene zahtjeve koje je naveo javni naručitelj.

Žalitelj u predmetnom žalbenom postupku osporava opisani način dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti ponuditelja u dijelu koji se odnosi na tehničke stručnjake, navodeći da se radi o točno određenim, taksativno i usko definiranim certifikatima te da je takvo propisivanje protivno odredbama članaka 205. do 210. ZJN 2016, kao i da je navedeno usmjereno isključivo k pogodovanju jednom gospodarskom subjektu, društvu Diverto d.o.o., Zagreb. Žalitelj također smatra da, iako je naručitelj pored svakog usko definiranog certifikata naveo da će prihvatiti i jednakovrijedan certifikat, da ne postoji opravdan objektivan razlog zašto naručitelj predmetne tehničke specifikacije nije definirao na neutralan način, pozivajući se na konkretna znanja koja angažirani tehnički stručnjak mora posjedovati, bez uvjetovanja posjedovanja točno određenog certifikata kojim se određeno stručno znanje dokazuje.

Člankom 268. stavkom 1. točkom 8. ZJN 2016 propisano je da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta, u skladu s prirodom, količinom ili važnosti i namjenom robe ili usluga, može dokazati obrazovnim i stručnim kvalifikacijama pružatelja usluge, pod uvjetom da se oni ne ocjenjuju u okviru kriterija za odabir ponude.

Budući da je u konkretnom slučaju predmet nabave informacijski sustav za nadzor, koordiniranje i upravljanje kroz eksternaliziranu uslugu uspostave i kontinuiranog proaktivnog nadzora sigurnosnih događaja na informacijskom sustavu, naručitelj je u skladu s citiranom zakonskom odredbom propisao obvezu posjedovanja određenih certifikata za tražene tehničke stručnjake. Niti žalitelj u žalbi ne osporava da je naručitelj uz svaki traženi certifikat omogućio dokazivanje stručne sposobnosti i drugim, jednakovrijednim certifikatima. Također, naručitelj je predmetnom dokumentacijom o nabavi odredio kriterije za ocjenu jednakovrijednosti. Stoga je traženje naručitelja u skladu s člankom 210. ZJN 2016.

Žalitelj u žalbi ne osporava da je traženjem certifikata u podtočki 4.2.2. dokumentacije o nabavi naručitelj propisao uvjete koji prelaze minimalne razine sposobnosti. Upravo suprotno, žalitelj i u očitovanju na naručiteljev odgovor na žalbu potvrđuje da nije sporno traženje određenih certifikata. Također, naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je odredio uvjete tehničke i stručne sposobnosti prema potrebama predmetnog projektnog zadatka, a ne prema bilo kojem gospodarskom subjektu. Žalitelj, dakle, ne osporava činjenicu da izvršenje predmetnog projektnog zadatka zahtijeva traženje propisanih ili jednakovrijednih certifikata, nego navodi da naručitelj kombinacijom certifikata koje traži od pojedinog stručnjaka pogoduje određenom gospodarskom subjektu. Međutim, žalitelj navedenu tvrdnju ničim nije dokazao, naime, pravo je naručitelja odrediti koje će tehničke stručnjake biti potrebno angažirati u postupku nabave, kao i zahtijevati određene stručne kvalifikacije popraćene certifikatima te navedeno samo za sebe ne predstavlja pogodovanje određenom gospodarskom subjektu. Slijedom svega navedenog, žalbeni navod je ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj nadalje ukazuje da je predmetnom dokumentacijom o nabavi određeno da svi navedeni stručnjaci koji su nositelji predmetnih certifikata moraju poznavati hrvatski jezik u govoru i pismu, slijedom čega je naručitelj ponovno povrijedio odredbe članka 205. stavka 2. te članka 206. stavka 2. ZJN 2016. Upravo je u članku 200. stavku 4. ZJN 2016, navodi žalitelj, izrijekom određeno da javni naručitelj može dokumentaciju ili njezin dio, osim na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu, izraditi i na drugom službenom jeziku Europske unije. Stoga je nejasno, tvrdi žalitelj, zašto je naručitelj striktno uvjetovao znanje hrvatskog jezika u govoru i pismu u pogledu angažiranja odgovarajućih tehničkih stručnjaka koji su nositelji predmetnih certifikata. Na takav način naručitelj je bezrazložno, a ujedno i protivno važećim zakonskim propisima, smatra žalitelj, ograničio mogućnost ravnopravnog tržišnog natjecanja svim gospodarskim subjektima u postupku javne nabave.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je već tijekom postupka Prethodnog savjetovanja u Nacrtu dokumentacije o nabavi dao detaljno obrazloženje zahtjeva za poznavanje hrvatskog jezika te da je iz navedenog obrazloženja razvidno zašto je to opravdano. Navodi da žalitelj miješa sposobnost tehničkih stručnjaka da poznaju hrvatski jezik s dopuštenim jezikom na kojem gospodarski subjekti mogu predati ponude.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da je u istoj podtočki 4.2.2. dokumentacije o nabavi navedeno da svi navedeni stručnjaci koji su nositelji certifikata moraju poznavati hrvatski jezik u govoru i pismu. Kao dokaz o poznavanju hrvatskog jezika traži se posjedovanje svjedodžbe o završenom osnovnom, srednjem ili visokom obrazovanju provedenom na hrvatskom jeziku u obrazovnoj ustanovi u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvu; ili potvrde o položenom ispitu iz poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma na visokom učilištu, srednjoškolskoj ustanovi ili ustanovi za obrazovanje odraslih koje na temelju odobrenja ministarstva nadležnog za obrazovanje izvode programe iz hrvatskog jezika; ili uvjerenja o završenom tečaju najmanje B2 stupnja znanja hrvatskog jezika sukladno zajedničkom europskom referentnom okviru za strane jezike; ili jednakovrijedan dokument. Kao obrazloženje naručitelj je naveo da je svjestan mogućnosti da se usluga slična predmetu nabave ponudi od strane ponuditelja iz međunarodnog okruženja. Istovremeno, službeni jezik u Republici Hrvatskoj i u službenoj komunikaciji naručitelja je isključivo hrvatski jezik. Na hrvatskom jeziku će se odvijati sva komunikacija i izvještavanja od naručitelja prema relevantnim državnim tijelima obvezna temeljem Zakona o kibernetičkoj sigurnosti operatora ključnih usluga i davatelja digitalnih usluga (Narodne novine, broj 64/18) kojeg je Naručitelj obveznik. Zbog gore navedenog, naručitelju je važna sposobnost ponuditelja da tehnički stručnjaci u realnom vremenu usmeno i u pisanom obliku komuniciraju s djelatnicima naručitelja i državnih tijela, i to na hrvatskom jeziku da bi se izbjegle bilo kakve mogućnosti nesporazuma i eliminiralo vremensko kašnjenje koje bi komunikacija na drugom jeziku ili simultano prevođenje pod vremenskim pritiskom moglo prouzročiti. Samo pravovremena reakcija može značajno umanjiti štetu uslijed sigurnosnog incidenta i pomoći u ranom otkrivanju sigurnosnih ranjivosti prije nego što ih otkrije netko drugi.

Žalitelj opisano traženje povezuje s odredbom članka 200. stavka 4. ZJN 2016, prema kojoj javni naručitelj može dokumentaciju o nabavi ili njezin dio, osim na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu, izraditi i na drugom službenom jeziku Europske unije. Međutim, navedena odredba nije u svezi s osporavanim uvjetom prema kojem angažirani tehnički stručnjaci, nositelji predmetnih certifikata moraju poznavati hrvatski jezik u govoru i pismu. Naručitelj je u dokumentaciji o nabavi obrazložio razloge za propisivanje osporavanog uvjeta, a koji su vezani uz samo izvršavanje predmeta nabave te eliminaciju vremenskog kašnjenja koje bi komunikacija na drugom jeziku eventualno mogla prouzročiti te navedeno propisivanje nije protivno ZJN 2016. Stoga je predmetni žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj nadalje ukazuje na nepravilnosti i kontradiktornosti u objavljenoj dokumentaciji dostavljenoj od strane naručitelja u prilogu obavijesti o nadmetanju od 28. prosinca 2020. godine. Naime, navodi da je u predmetnom postupku javne nabave, prije objave poziva za nadmetanje, provedeno prethodno savjetovanje koje je trajalo od 16. prosinca 2020. godine do 21. prosinca 2020. godine te da je 22. prosinca 2020. godine sastavljeno Izvješće o prethodnom savjetovanju u odnosu na Nacrt dokumentacije o nabavi, u kojem su navedene primjedbe i prijedlozi gospodarskih subjekata, a ujedno je navedeno i Izvješće naručitelja o prihvaćenim i neprihvaćenim primjedbama i prijedlozima. U svezi navedenog, žalitelj je istaknuo da je u sklopu dokumentacije o nabavi trebalo predvidjeti određene zahtjeve u pogledu tehničkih specifikacija koje se odnose na podršku za korištenje strojnog učenja i umjetne inteligencije za kreiranje korelacijskih pravila te za obradu prikupljenih podataka u svrhu smanjenja broja lažno pozitivnih alarma i kreiranja etalona za usporedbu i brzu automatsku detekciju odstupanja od normalnog ponašanja, a koje prijedloge naručitelj nije prihvatio. Žalitelj je navedenu primjebdu obrazložio na način da moderni alati koji se koriste u sustavima za upravljanje sigurnosnim događajima trebaju posjedovati fleksibilan mehanizam korelacije sigurnosnih događaja te je istaknuo prednosti takvog pristupa, a koje se odnose na automatsko prilagođavanje na karakteristike specifične i promjenjive IT okoline, bez potrebe kontinuirane administracije sustava, kao i detekciju događaja koji još nisu definirani u korelacijskim pravilima, smanjenje broja lažno pozitivnih alarma te omogućavanja izbjegavanja problema koji mogu nastati zbog dinamike promjena u infrastrukturi naručitelja. Međutim, navodi da navedeni prijedlozi žalitelja nisu prihvaćeni te je kao razlog navedeno da naručitelj nabavlja kompletno rješenje i pritom traži jasno definirane konačne funkcionalnosti koje su detaljno opisane u tehničkoj specifikaciji te da ne želi ograničavati tržišno natjecanje pogodovanjem proizvođačima rješenja koja koriste određene tehnologije. Navodi da iz dokumentacije dostavljene u prilogu obavijesti o nadmetanju od 28. prosinca 2020. godine, jasno proizlazi da naručitelj ograničava tržišno natjecanje pogodovanjem društvu Diverto d.o.o. u pogledu propisanih uvjeta koje mora zadovoljavati određeni tehnički stručnjak, slijedom čega je evidentno da postoje određene izražene nejednakosti u postupanju s gospodarskim subjektima i potrebnim tehničkim specifikacijama prilikom provedbe postupka javne nabave. Također, u prilog iznesenoj primjedbi u sklopu provedenog prethodnog savjetovanja, žalitelj ističe činjenicu da sustavi koji ne primjenjuju metode strojnog učenja i automatsko kreiranje zahtijevaju daleko veću administraciju, imaju manju fleksibilnost za prilagodbu na konkretnu mrežnu okolinu i obrasce korištenja, sporije detektiraju relevantne sigurnosne događaje te imaju manju učinkovitost u obrani od napada koji do sada nisu bili klasificirani, bilo internih ili eksternih. Stoga, žalitelj ističe da je nejasno zašto gore navedena primjedba žalitelja u pogledu opisanih tehničkih specifikacija predmeta nabave nije usvojena, odnosno zašto konkretan zahtjev nije izrijekom određen u dokumentaciji o nabavi. Naime, žalitelj smatra da je, uzimajući u obzir predmet nabave u konkretnom slučaju, naručitelj u sklopu dokumentacije o nabavi trebao predvidjeti, kao jedan od uvjeta potrebnih tehničkih specifikacija, podršku za korištenje strojnog učenja i umjetne inteligencije, budući da je ista nužna za omogućavanje što adekvatnije prilagodbe na konkretnu postojeću infrastrukturu naručitelja te automatsko prilagođavanje na promjene u IT infrastrukturi naručitelja. Također, žalitelj navodi, upravo sama praksa i preporuke kod implementacije SOC usluge nalažu korištenje modernijih pristupa kreiranju korelacijskih pravila za detekciju i klasifikaciju sigurnosnih događaja, kao što je korištenje strojnog učenja i umjetne inteligencije.

Dakle, žalitelj smatra da bi se opisanom tehničkom specifikacijom predmeta nabave zasigurno unaprijedilo pravovremeno uočavanje rješavanje sigurnosnih događaja na informacijskom sustavu, slijedom čega bi se posljedično zasigurno umanjili potencijalno štetni utjecaji na poslovanje naručitelja.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da, iako su rješenja bazirana na strojnom učenju i umjetnoj inteligenciji relativno nova i još imaju značajnog prostora za usavršavanje, naručitelj ne dvoji da bi njihova primjena mogla pomoći. Međutim, naručitelj smatra da bi dodatni tehnički zahtjev da sva ponuđena rješenja moraju zadovoljiti uvjete da koriste strojno učenje i umjetnu inteligenciju značajno smanjila broj rješenja na tržištu koja bi zadovoljila minimalne uvjete da pristupe nadmetanju. Posve je nejasno, navodi naručitelj, zašto se žalitelj žali jer naručitelj nije onemogućio ponuditeljima da ponude rješenja koja koriste strojno učenje i umjetnu inteligenciju.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da je žalitelj predlagao naručitelju izmjene u dokumentaciji o nabavi, što je pravo svakog gospodarskog subjekta prema članku 202. ZJN 2016. Međutim, naručitelj u konkretnom slučaju nije prihvatio prijedlog žalitelja, žalitelju je odgovorio i obrazložio razlog za navedeno. Također, iz predmetne dokumentacije o nabavi, kao i odgovora naručitelja na žalbu, proizlazi da gospodarskim subjektima nije onemogućeno nuđenje tehničkih rješenja koja je predlagao žalitelj, odnosno rješenja koja uključuju strojno učenje i umjetnu inteligenciju. Stoga je predmetni žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Zaključno, žalitelj ukazuje da iz sadržaja tehničke specifikacije proizlazi da su, u tablici tehničkih zahtjeva pod oznakom A i B, određeni zahtjevi koji u potpunosti upućuju na određenu marku ili izvor, što je protivno odredbama članaka 205. do 210. ZJN 2016. Dakle, da je naručitelj u tehničkoj specifikaciji predmeta nabave izrijekom uputio na marke određenih proizvoda ili izvor ili određeni proces s obilježjima proizvoda ili usluga koje pruža određeni gospodarski subjekt.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da nabavlja proširenje postojećeg sustava, tj. da nabavlja module koji se fizički i logički ugrađuju u postojeći sustav, kao i da u produkciji već ima navedene HP Blade Systems sustave i za njih nabavlja nadogradnju, tj. module koji u konačnici nakon nadogradnje predstavljaju cjeloviti sustav s ciljanim funkcionalnostima koje se mogu postići samo uz implementaciju navedenih modula i njima podržanih mogućnosti.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je da se u osporavanom dijelu tehničke specifikacije nalazi Tablica tehničkih zahtjeva, u kojoj se pod točkom A) navodi: „Zahtjevi na proširenje postojećeg sustava HP BladeSystem c7000 Enclosure G2 i HP 3PAR 8200 dodatnim modulima – poslužitelji za migraciju aplikacije Zagrebačkih cesta na centralnu lokaciju“, a pod točkom B) navodi se: „Zahtjevi na proširenje postojećeg sustava HP BladeSystem c7000 Enclosure G2 i HP 3PAR 8200 dodatnim modulima – poslužitelji i diskovni sustav za SOC sustav“.

Stoga, utvrđeno je da je u navedenom dijelu tehničke specifikacije naručitelj opisao sustav koji koristi te je razvidno da naručitelj postojeći sustav HP BladeSystem nadograđuje dodatnim modulima koji nakon nadogradnje predstavljaju funkcionalnu cjelinu s postojećim sustavom. Dakle, ne radi se o upućivanju na marke određenih proizvoda ili izvor ili određeni proces s obilježjima proizvoda ili usluga koje pruža određeni gospodarski subjekt, nego o opisivanju sustava koji naručitelj posjeduje i zahtjeva koji se moraju ispuniti budući da je riječ o nadogradnji postojećeg sustava HP BladeSystem. Stoga je predmetni žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Slijedom svega naprijed navedenog, temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016., žalba žalitelja odbijena je kao neosnovana te je odlučeno kao u točki 1. izreke ovoga rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 48.750,00 kuna, specificirano na naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna, odvjetnički trošak za sastav žalbe u iznosu od 35.000,00 kuna i iznos PDV-a 8.750,00 kuna.

Sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovoga rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

- 1.Grad Zagreb, Zagreb, Avenija Dubrovnik 15
- 2.Mrežne tehnologije Verso d.o.o., Zagreb,
Horvatova 80A